

Za terenske sladokusce

OPEČNATA OSIRJEVKA

(*Metatrichia vesparium*)

Med jesenskimi sprehodi po gozdu, ko se boste mor-da sklanjali k tlom, da bi napolnili košarico s kostanji, boste zagotovo opazili tudi kakšno pravo sluzavko. Razpadajoči lesni ostanki so značilen substrat za mnogo vrst miksomicet, opečnata osirjevka, ki je ena izmed pogostejših, pa se najrajši razvije na lesu listavcev, pretežno od marca do maja in od oktobra do novembra. Najprej jo prepoznamo po temni, opečnato rdeči barvi sporokarpov oz. trosišč, če pogledamo podrobneje, pa opazimo ponavadi zlite brazdaste peclje, dvoplasten ovoj (peridij) pa ima pri vrhu poklopec z zarezo, skozi katerega ob zrelosti kipi oranžno rdeče omrežje niti (kapilicij). Elastične niti s kratko zašiljenimi konci imajo 3–5 spiral, ki nosijo bodice.

besedilo in foto: **Sanja Behrič**

NAVADNA HRBTOPLOVKA (*Notonecta glauca*)

Hrbtoplovke so plenilske vodne stenice. Kot že ime pove, plavajo hrbtno in na žrtve prežijo na spodnji strani vodne gladine, na katero prislonijo noge, da zaznajo valovanje, ki ga povzroči v vodo padla žuželka. Lovijo pa tudi mlade paglavce in celo majhne ribice. Zgrabijo jih s prednjimi nogami in izsesajo s kljuncem. Plavajo z zaveslaji zadnjih nog in se na ta način skrivajo v globino, ko jim grozi nevarnost. Dihajo zrak, ki ga imajo shranjenega v dveh žlebovih na trebušni strani zadka, prekritih z dlačicami. Najbolj razširjena vrsta pri nas je navadna hrbtoplovka, ki jo lahko najdemo v skoraj vsaki stoječi ali počasi tekoči vodi. Hrbtoplovke prezimujejo odrasle in se pariyo že proti koncu zime, samice pa z leglico vbodejo jajčeca v stebela vodnih rastlin. Ličinke se razvijajo prek poletja in po petih levitvah dorastejo do septembra, ko osebki prejšnje generacije poginejo.

besedilo: **Andrej Gogala**, foto: **Tomi Trilar**

RJAVI GALEB (*Larus fuscus*)

Potem ko jeseni pastelne bakreno zlate bisere veter spiha z vse bolj togih vej in vejic in jih zamenja sivo modra svetlina oblačnega pokrova in vrbovja ter se težka sivina na nebesnem svodu pretrga in s svilnato biserovino zapolni borne preostanke nekoč tako običajnih poplavnih ravníc, se na temnem nebu med oblaki pogosto zaiskri množica urnih peruti. Skupaj z burjo je s severa k nam pripihalo tudi severne popotnike – galebe vseh vrst in starosti. Med oktobrskimi in novembrskimi nalivi, posebej ko so ti dovolj obilni, da poplavi Ljubljansko barje, Cerkníško in Planinsko polje ter njive na Dravskem in Ptujskem polju, je možnost za srečanje s pri nas redkim rjavim galebom največja. Odraslega lepotca boste takoj prepoznali po črnkasti barvi hrbta in peruti, opis mladostnih osebkov pa bi terjal več prostora, kot ga ponuja prostor na tej strani. Pomagajte si s kakovostnim priročnikom. Pa ... srečno!

besedilo: **Borut Rubinič**, foto: **Al Vrezec**

